

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Med hensyn til alt det her med værn og rettigheder vil jeg bare gøre kort proces og sige, at vores ønske netop er at give ens rettigheder til både dem, der bor sammen, og dem, der er ægtefolk. Jeg kan stadig ikke rigtig se, hvad begrundelsen skulle være for at stille de to forskellige samlivsformer forskelligt.

Så vil jeg med hensyn til udlændinge sige, at det her lovforslag sådan set bare giver bedre plads og følger med den udvikling, der er i forhold til at indtage udenlandske navnetraditioner.

Endelig vil jeg sige, at det her lovforslag for os er sund fornuft. Det er hverken specielt konservatisme eller noget andet. Det er sund fornuft, en modernisering og et skridt væk fra den utrolig formynderiske lov, vi har haft, og som efter min overbevisning ikke passer til det samfund, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo en ganske spændende debat, fordi den er principiel, og jeg vil sige, at jeg trods alt hos fru Charlotte Fischer hører en vis saglig interesse i at forstå, hvad vi taler om. Derfor blev jeg noget skuffet over det der lidt billigt demagogiske med at min tale om, hvad det er at være menneske, skulle rumme noget uhyggeligt. Jeg kender fuldstændigt den retorik, og det er jo fuldstændig hul i hovedet.

Må jeg sige, at jeg ganske rigtigt taler ud fra, hvad jeg mener det er at være sandt menneske. Og det er det, kristendommen siger, nemlig det at være Guds skabning, der som sådan er sat ind i en verdslig, historisk betinget tilværelse, hvor der er grænser, fordi der altså netop er historie.

I modsætning til det er fru Charlotte Fischer og tydeligvis også Det Konservative Folkeparti med dette lovforslag tilhængere af det, som hun selv bestemte som sit første punkt, nemlig at mennesket bestemmer selv. Det er hendes tale om, hvad det er at være sandt menneske. Og jeg kan sige, at det er oplysningstidens dyrkelse af det selvoptagne, selvskabende menneske.

Jeg siger, at den forståelse ganske rigtigt rummer en utrolig foragt for den virkelighed, der bl.a. består af begrænsninger, af bånd, af et navn, der forpligter og binder mig, og derfor er fru Charlotte Fischers udgangspunkt også en

utrolig foragt for den virkelighed, der rummer en næste. Det er menneskeforagt, der ligger i den.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg er faktisk ret interesseret i at prøve at forstå, for jeg tror, at vi i hvert fald kan være enige om, at der er et stort univers imellem os, og det er svært for os i Det Radikale Venstre at forstå Dansk Folkeparti specielt på det her punkt.

Begrænsning er et gode, sådan må jeg forstå hr. Søren Krarup, at det er det, der ligger til grund for hr. Søren Krarups tankegang. Det er helt rigtigt, at det er en afgørende forskel i forhold til os, for vi ser ikke begrænsninger som et gode. Vi synes, at det er vigtigt, at et menneske kan vælge at tage et nyt navn og blive lykkelige af den grund – og i den her sag synes jeg, at det er værdt at huske på, at det trods alt er navne, det handler om. For mit vedkommende kan jeg ikke få øje på et eneste argument for, at det menneske ikke skulle tage sig det navn, hvis han eller hun kan få en gladere tilværelse af det. Der går da ikke noget af mig.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg ved ikke, om fru Charlotte Fischer kender det begreb, der hedder et grundvilkår, nemlig at mennesket lever en tilværelse, i hvilken der er grundvilkår – bl.a. det, der hedder døden, det, der hedder fødslen, og det, der hedder historie – kort sagt at mennesket er sat ind i en virkelighed, det ikke skaber selv, men som det er blevet forpligtet på derved, at det har fået det givet. Det er mit udgangspunkt. Det er det sandt menneskelige.

Kl. 12.35

Det, fru Charlotte Fischer taler om som det menneskelige, er altså tilvalgsprocessen, hvor alt er blevet lige gyldigt, og alt er det samme. Derfor kan vi lige så godt være samlevende i stedet for gift, derfor er der ikke noget som helst, der forpligter en, og derfor er navnet noget, jeg vælger i dag for at skifte det ud i morgen, fuldstændig som når jeg skifter sokker.

Alt er lige gyldigt, og deri ligger også foragten for den næste, der er min næste og ikke bare et tilfældigt eksperiment for min trang til at udfolde mig.